

KURIER LITEWSKI

Za Najwyższym Dzwoleniem

IMPERATORA I M. C. C. C. ROSSYI.

w WILNIE V. S. 25. GRUDNIA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 13. Grudnia.

z Wiednia 23. Grudnia.

Achtyrskiego regimentu garnizonowego Półkownik Sibirakow na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem; 18 półku strzelców Major Szanskoy z rangą Podpółkownika i mundurem; 3 artylleryi batalionu Major Klawer z rangą Podpółkownika i mundurem. Bywšzey służby Polskiej Wice Brygadyer Skarbek, Kawaleryi Narodowej Rotmistrz Sosnowski, przyjeżdżający do Rossyjskiej pierwszej Majorow w Marupolskim półku huzarów. Etatu prowiantkiego Genera Major Mięrtwiogo na własną prośbę uwalnia się od służby; Majorossyjskiego półku Kirassyerów Półkownik Naumow z mundurem; Leib Huzarskiego Półku Półkownik Xiaze Zewachow z mundurem. Tegoż Półku Półkownik Depregradowicz umieszczają się w armii. Półkownik Linderbaum w Półku Kirassyerów Orderu wojennego; Półkownik Skarolski w Tatarskim Półku Litewskim; Półkownik Wołow w Starodubowskim Półku dragonii; Major Rosinski w Achtyrskim Półku Huzarów; Major Kawerin w Gluchowskim Półku Kirassyerów. Majorossyjskiego Sadu Generalnego i Departamentu Konsyliarz Aktualny Stanu Konsyliarz Łobisewicz, w nadgródę 40 letniej nienagannej służby otrzymał pensyą dożywotnią gaży całej. Penzenskiej Izby głównej Prezydent Hospodow na własną prośbę uwolniony od obowiązków z pensyą dożywotnią gaży całej.

Za Najwyższym rozkazem, Generał Prokurator donosi Szlachetcowi Hussarzewskiemu prosiącemu o zyskanie o tymże cz. 23; które jemu się należało od Sądca Brzozowskiego; ponieważ Kłowskiemu i Sadu Głównego Departament 2 dla zadowolonych kredytorów Brzozowskiego wyznaczył Sad exdywizorski w konkursowym sposobie na oświecenie tego majątności, Alexandrowie i Rzyżczewo; które postanowienie Rządzący Senat o Wrześniu r. 1801 znajdując z Prawami zgodne, dopełnić rozkazał; pozostać przeto Hussarzewskiemu zupełna wolność dochodzenia swojej pretensyi na Brzozowskim, w pomienionym Sadzie Exdywizorskim.

Porucznikowej Snitkowej skarżący się na Rządzący Senat, iż odebrawszy od Białoruskiego Gubernatora cywilnego Zegulina objaśnienie, uwolnił r. 1799. Zyda Szarypkę od kary włożonej przez wszystkie Sady teyże Gubernii za przyjęcie rzeczy u niego pokradzionych; pomieniona Sipkowa doniosła, że wyrok Senatowi może być Prawny; że w objaśnieniu od Gubernatora przysłanym opuszczone są dowody przekonujące Szarypkę o występku. Ta prośba nie porządkie zrobiona zostawia się bez uwagi; bo jeżeli Sipkowa wyrok Senacki znajduje przeciwnym Prawu i dowodom w sprawie przywiedzionym, skarżyć się powinna w terminie przepisany przynosząc jasne dowody; a jeśli Gubernator cywilny w doniesieniu do Senatu opuścił jakie okoliczności tej Sprawy; takowe wyraziwszy trzeba na niego skargę przynosić do Rządzącego Senatu.

Cesarz Jmć chcąc przywrócić dawniejszą zwiazki handlowe i polityczne, jakie trwały przed wojną między Prowincjami Austriackimi a Rptą Szwajcarską, wyznaczył posłem do Cantonów P. Pelzer, który jednak do Berna nie wyjedzie przed podpisaniem w Amiens traktatu ostatecznego — Król Jmć Dwóch Sycylii ważne negocyacje utrzymuje z niektórymi Dworami; wszystkie depesze przez tey ręce przechodzą; stąd nakoniec do Palermo — Interes indemnizacji zupełnie jest zawieszony do niezamierzonego czasu; niewiadomo kiedy Deputacya z Rzeszy wybrana przystąpi do przepisanych tey czynności. Należy to się stanie, Książęta niektórzy, co mają prawo niezaprzeczone do nagrody za własność utraconą, ledwi w Berlinie, drudzy w Paryżu, inni u Dworu Wiedeńskiego wsparcia i pomocy wczesnie szukają. Według powszechnego rozumienia Elektor Jmć Bawarski stracił na lewym brzegu Renu 4 miliony złotych ryńsk: dochodu rocznego. Oprócz Elektorstwa Kolonskiego i Biskupstwa Munster zawarowało w Niemczech po Lunewilskim traktacie wiele mniejszych beneficjów, wszystkie dziś są zajęte przez elektoy; co przy sekularyzacyach nienechronych pomógł zaniechanie. — Nieliszy tu komisyya, która na rozkaz rządowy długo się zatrudniała zniżaniem zbyt wysokiej ceny chleba i wszelkich żywności; ta jednak nie sprawiła żadnego skutku; chleb mianowicie coraz jest droższy. Jedyną jest obywatelów nadzieją w otworzeniu wolnego handlu z Węgrami, gdzie kłopotliwość mała, kraj obszerny, we wszystko obfitujący, urodzaje wielkie, wywoz produktów za granicę trudny i mały. Cła uciążliwe dotychczas nie pozwalały Węgrzyńom wprowadzać zboża, winą &c. do Austrii; dziś poznawać zaczynamy, jak przeciwnie dobru całej Monarchii powszechnemu jest tamowanie wolnego handlu między prowincjami one składającymi.

Swita posła Tureckiego już przybyła, z końmi Arabskimi, które ma ofiarować imieniem Sultana Cesarzowi Jmci i Ministrom. Zakony Benedyktyński, Premonstratenski, Cysterski w Królestwie Węgierskiem są przywrócone do tego stanu, w jakim były przed wstąpieniem na Tron Józefa 2, w r. 1780; mówią bardzo wiele o przywróceniu zakonu Jezuickiego do tegoż kraju. — Potwierdza się pogłoska, że w Maui Stany Węgierskie do Presburga będą zgromadzone, gdzie Magnatom przeloży Monarcha konieczną potrzebę przyczynienia się do zapłacenia długów na wojnę Francuską zaciągniętych; przydawłszy jeszcze cokolwiek pieniędzy na utrzymywanie kilku regimentów regularnego żołnierza uwolni się naród Węgierski od pospolitego ruszenia, które wzruszało nagle wszystkich obywateli, każdemu przykre, zamieszania pełne, nieprzyjaźnieli, nigdy straszne być nie może.

z Londynu 13. Grudnia.

Nie było myśli rządu naszego, żeby Flota z Brestu fłota do Indyi zachodniej wychodziła przed podpisaniem w Amiens traktatu

Lecz ponieważ nagłą czuie potrzebę pierwszy Konsul uspokojenia rozruchów na wyspie S. Domingo, Leclere i Villaret nie mieszkając wypłyną; z naszej strony rząd zachowuje ostrożność przyzwoitą; gdy albowiem niedawno przednany nieprzyjaciel tak znaczną potęgę zgromadza na morzach Amerykańskich, rostopność kazała, żebyśmy Anglię bezbronnemi nie byli. Więc oprócz eskadry liczonej w Jamaice, Admiral Mitchell w Cork Irlandzkim porcie będący rozkaz odebrał być gotowym do wyjścia pod żagle, uważać obrót Francuzkiej Floty przez całą drogę, póki nie stanie na miejscu przeznaczonem. Te są prawdziwe przyczyny, dla których Admiralicja w spokojnym już czasie, dwakroć więcej okrętów wojennych utrzymywać musi, niżeli utrzymywała podczas wojny; ponieważ w tej przeciągu nieprzyjaciel żałuje nie miał potęgi morskiej na zasłone osad dukrowych. — Wojska które powróciły z Egiptu, w Portsmouth i Deal ściśle kwarantannę odprawować muszą; przybycia pozostałych regimentów z Generałem Huthinson w krótkce czekamy. Nie tylko zaś rząd kwarantannę przepisał okrętom powracającym od wschodu; podobna ostrożność zachowuje się u nas względem Amerykańskich statków. Gorączka żółta mianowicie w New York, wiele już ludu zgubiła; najmniejsi obywatele opuściwszy miasto na wsi daleko mieszkają; słabe są usiłowania lekarzów przeciwko tej chorobie; wyliczyć niepodobno jak wiele dusz tysięcy porwa corocznie od lat wielu w Amerykańskich Prowincjach, przeszkadzając do przedszego onych zaludnienia. — Lord S. Vincent odzyskawszy zdrowie na wsi. powrócił do stolicy, i znowu prezydent w Admiralicji. — Za rzecz niewątpliwą mamy, że Król Jmć po zakończonym w Amiens kongresie wolnością darować każe wszystkich, którzy od początku wojny po więzieniach osadzeni byli za opinie polityczne, skazanym na wygnanie dozwalając powracać do kraju. — Kapitan Essington który jeszcze w Pazdzierniku 5. okrętów liniowych poprowadził do Indyi zachodniej, wstępował do portu Madery; niema wiadomości o ustąpieniu wojsk Angielskich z tej wyspy. — Na utrzymanie armii lądowej, nie licząc 17. regimentów które kompania wschodnia Indyska zoldem opatrywać musi, potrzeba nam 4. miliony F. S. podczas pokoju; słychać że 19. Generalów Lieutenantów tyleż Generali Majorów, wszystkich Podpółkowników drugich Król Jmć na półowie gaży tylko zatrzyma. Milicyą tym sposobem urządzono. W r. 26. panowania Jerzego 3. składała się z głów 31 tysięcy w r. 34. z 64. tys. w r. 38. z 95. tys. w r. 39. pozwolił Parlament 10. tysięcy ludu z Milicyi przeprowadzić do wojska regularnego; zostało więc 85. tysięcy; teraz Minister wojenny podał propozycją, którą w Prawo bez trudności zamieniono, ażebyśmy nie utrzymywali nad 36. tys. Milicyi; po kongresie nowe urządzenie nastąpią mowa tu jest o Milicyach Angielskich i Szkockich; o Irlandzkich wzmianki nie uczyniono dotychczas, mamy nadzieję, że w spokojnym czasie Parlament regimenta regularne i milicyą dwóch unią połączonych Królestw przelać i w jedno połączyć zechce.

Biega dziś pogłoska, że General Berthier tu w dostojności poselskiej ma przybyć Lord Cornwallis donosi z Amiens, o rozpoczętych szcześliwie negocyacyach z pełnomocnikami: Francuzkim, Hiszpańskim, i Batawskim — Nikt u nas wierzyć nie chce, ażeby Xiążę Pokoju miał, jak mówią niektórzy, przyjeżdżać do Londynu dla ukończenia traktatów imieniem Króla Jmć Katolickiego — z Ameryki północnej wiadomość przysłała, potrzebująca potwierdzenia, iż w S. Domingo, nowe od przeszłych straszliwsze rozruchy wybuchnęły. Między ludem czarnym żadnej karności, żadnego posłuszeństwa i porządku widzieć nie można. Toussaint w odezwie do nich wydanej przywraca dawniejszy Rzymski Kalendarz, znosi Dekady, Niedziele święte rozkazuje; wyspę ogłasza niepodległą w świecie nikomu, porty i handel wolny wszystkim narodom — Generalny Postamt wydał reskazy, dwa razy co tydzień statki pocztarskie z

Dover do Calais posyłać; tyleż z Hernich do Helvoetsluis; komunikacya z Harwich do Cuxhaven zostaje na stopniu dawniejszym — Ponieważ dotąd żywność jest droga, rząd pozwala jeszcze przez 6. miesięcy bez opłaty cła wprowadzać do kraju, zboże, bydło rozmaite, mięswo, masło, sery, kartofle — Portugalscy Ministrowie zaczęli pracować nad wprowadzeniem porządku policyi do Lizbony; mianowicie tam ludzie złośliwi częste zabójstwa popełniali, do czego ich osmielała bezkarność. W przeszłym miesiącu Xiążę Brazylii Regeni oświadczył, że pardonu takim dawać nie będzie; jakoż kilku złoczyńców śmiercią skarano, czego Portugalczycy nie widzieli w swojej stolicy od lat prawie 5. Emigracya z Irlandyi nie ustaje, niedawno okręt do Baltimore z Neury 300. osob wiozący, niedaleko brzegów Wirginii zatonał — Półkownik Wellesley rozkaz otrzymał iechania z Madras do Seringapatnam, gdzie ma komenderować wojskiem w Królestwie Mysore rozłożonem; Półkownik zaś Stephenson przywodzić będzie w Prowincjach Malabar i Canara.

Osoby wchodzące do Departamentu skarbowego i cel krajowych, dowodzą, że podczas wojny wprowadzaliśmy do kraju towarów za 28 millionów FS. wywoziliśmy za granicę 34 miliony; zyskiwał więc naród 6 millionów FS; spodziewać się nie podobno, ażeby tyle podczas pokoju naród zyskiwał. — W Indyi zachodniej część Marattów powstała przeciwko Panu swojemu; dowodzącą rokoszu jest mnich jeden; lud prorokiem go bydź mieni, nieśmiertelnym, cuda największe czynić mocnym; wojsko ma liczne, w broń, amunicyą, konie opatrzone; gmin ślepo wierzy temu zwodźcicielowi; zdarzyło się niedawno ziemi trzęsienie; pokazując ludowi rozpadliny przez to sprawione na polach, Mnich śmiał zapewniać, iż natura to umyślnie czyniła dla niego, wskazując nie mylną drogę do zwycięstwa.

z Paryża 12 Grudnia.

Mówiliśmy, że Prawodawcy w księgę praw zapisali traktaty z rozmaitemi Mocarstwami przez Konsula zawarte w teraźniejszym roku. Nie obeszło się bez zarzutów; słabe były; nikt prawie onych nie wspierał; przetoż upadły prędko. W traktacie Neapolitańskim znajdowano, że summa 500 tysięcy liwrów od Króla Jmć przyrzeczona w nagrodę zkrzywdzonym Francuzom jest małą; że obietnica przywrócenia własności patriotom nie wyraźna; w traktacie Bawarskim pochwalono, że pierwszy Konsul oświadczając wdzięczną pamięć narodu Francuzkiego przodkom panującego Elektora, nie tylko przyrzekł wyednać onemu przyzwoitą nagrodę za utracone prowincye, ale nawet potężniejszym uczynić w Rzeszy, niż był przed wojną. W innych traktatach nie podobano się niektórym słowo użyte: *poddany Francuzki*; chciało wymazać; musiał tłumaczyć się Buonaparte, że ten wyraz nie ma się rozumieć o Francuzkich obywatelach, lecz o tych Francuzach którzy prawo obywatelskie stracili przez emigracyą, uzbicie się przeciw Ojczyźnie; tym już imię obywatela nie służy. W końcu noty przesłanej do zgromadzenia prawodawczego Buonaparte napisał słowa godne uwagi, które ciekawcy czytelnik niech porówna z językiem dyplomatycznym, iakiegosmy przez rewolucyą używali.

Rząd mówi, fą słowa Konsula, i zawsze z upodobaniem powtarzać będzie, pragnąc ażeby tę prawdę usłyszał świat cały. Naród Francuzki uważa wszystkie rządy, pragnie ich zachowania, pomysłności, nie tylko że się od nich wzajemnego poważania spodziewać może, ale od większa przez *ludzkość i Filozofią*. Rewolucyę wywracają narody, ciągną nieuchronne wojny zagraniczne i domowe. Już dzień zająśniał szczęśliwy, w którym Europejczycy i Amerykanie, lepiej dziś niż przedtym dobro i własny poznając interes, jednomyslnie pragną trwałego i pewnego pokoju. Wojna najszcześliwsza, zwycięstwem najsławniejszym uwie-

czona; zawsze wojną będzie; wiele leż kosztu-
je zwyciężcom, narodom wydiera co mają naj-
droższego; majątek i życie dzieci Ojczyzny.
Niema w całej Francyi takiego człowieka (ie-
śli ma zdrowy rozsądek i władzę ludu najwyż-
szą) któryby za cześć słowa chciał róż-
nić narody, a ziemię krwią zlewać; jeśli jest
jeszcze taki u nas człowiek, zapewne nie ma
dzieci. O jakżeś szczęśliwy zaczynający się
wieku! smutne 18g0 doświadczenia dla ciebie
nie zginęły; północne i południowe narody
spokojną tętniącą myślą, wyprzysięgły się za-
starczyć nienawisci, spory, gdy zaydą jakie
na przyszłość; kończyć gotowe sposobem ug-
dliwym. Tak czynić i myśleć kazał Francuzki
lud rządowi swojemu; do broni odtąd brać się
nie chce, ani iey wzięcie nigdy, jeśli nie będzie
w domu zagrożony, albo gdy któżkolwiek po-
wstanie na honor iego nad wszystko droższy.
W takim nawet zdarzeniu Francuzi dacie światu
widok, któryście już dali nie raz; woj-
ska liczne i odważne w zwycięstwach pokoju
szukać będą.

Buonaparte.

Wyjazd pierwszego Konsula do Lyonu z
Ministrami Chaptal i Talleyrand spóźnił się co-
kolwiek dla tej przyczyny, że drogi zepsute
niepozwalały Deputatom Cisalpińskim stać w
pomienionem mieście na dzień wyznaczony. —
Przybyły tu niedawno Landamman Reding miał
długą rozmowę z Ministrem zagranicznych in-
teressów. Paspórt dla niego napisał Poseł Ver-
minac w tych słowach: dla O. Reding, męża
najwyższej dystynkcyi. — O wyjściu floty
Brestenskiej czekamy doniesienia; niektóre z niej
okręta rozbroić, inne na ich miejscu przysto-
wać kazano do żeglugi. — Woda na Sekwanie
zawsze wielka, wiatry panna gwałtowne, kró-
re nienalą szkodę na brzegach morskich spia-
wiły. — Księgę handlowych praw, niedawno so-
bie podaną, Buonaparte rozesać kazał do w-zyst-
kich trybunałów i rad kupieckich; zalecając
ażebymy nayałey za dwa miesiące do Ministrów
sprawiedliwości i wewnętrznych przysła i swo-
ie nad nią i uwagi. Generał en chef Menou
ustępując z Alexandryi; potrafił zachować i
przewieźć do Francyi, zbiór szacowny zabyt-
ków starożytności Egipskich; tenże od Króla
Afrykańskiego Darfura, którego stolica od Cairu
na 100. dni drogi jest oddaloną miał darowane
trzy zwierzęta *civette* zwane; dwa zdechły;
trzecie oddano do instytutu, które w menażeryi
największe o nióm staranie, mieć kazało. — Ge-
nerał zaś Regnier ofiarował temuż instytutowi
rozmaite suknie i materye w rozwalinach Sakara
znalezione; to przydać, iż nieszczęśliwa wo-
yna wydarła temu wiele innych osobliwości zna-
lezionych w Egipcie.

Z Amiens odebraliśmy następujące opisanie
przybycia i przyjęcia Ministrów pełnomocnych.
D. 1. wieczorem przyjechał Margrabia Cornwal-
lis, witany strzelaniem ze wszystkich armat i
biciem w dzwony; garnizon stał pod bronią;
mieszkańcy najwyższą radość bez przymusu o-
świadczał. D. 3. Józef Buonaparte podobnym
sposobem był witany. Nazajutrz Oficyerowie
Korpusów regularnych i gwardyi narodowej
prezentowali się Posłowi RPtey i Margrabiemu.
Buonaparte o południu dawał audyencyą urzę-
dnikom cywilnym. Prezydent apellacyjnego try-
bunału miał do niego rzecz krótką. Ministrze,
były słowa iego; widzisz z jakim ukontento-
waniem przyjmie ciebie miasto nasze. Brat
twój w dwóletnim przeciągu zgoił rany zadane
oyczyźnie, ty wielkie dzieło dokonasz pokóy
nam dając pożądaną, któregośmy spodziewać
się tak rychło nie śmieli. Imie wasze podczas
woyny hasłem zwyciężkim dla było naszych rycer-
zów; pod czas pokoju z błogosławieństwem, po-
ciechą, nadzieją wspominać będzie od wdzię-
cznych ziemiaków; czyta z pociechą Europa trak-
taty przez brata twoiego pisane; będziesz u-
czestnikiem chwały iego, podpisując z Anglią
ostatni, na którym szczęście i pomyślność wszy-
stkich Francuzów wiele zależy. — W odpowie-
dzi Buonaparte uczynił nadzieję, że traktat
wkrótce ma być dokończony. Tegoż dnia wie-

czorem Oficyerowie bal dawali, na którym znay-
dowali się Ministrowie Margrabia Cornwallis ży-
je z największą okazałością, d. 6. zaprosił
wszystkich na ucztę kosztowną. D. 8. odebrał
z Londynu gościa, komunikował depesze Pe-
tomonikowi Francuzkiemu, i pierwszą zaraz
odprawił konferencyą, która długo trwała. D.
9. Postowie Hiszpański i Batawski wnieść mieli
do kongressu.

Od granic Włoskich 3. Grudnia.

Z Korsarzów ieden, który długo niezdął
brzezi Liguryjskie nawałnością skolatany do
portu Lavagna zawinął. Między maytkami iego
było Genueńczyków; co lud postrzegłszy
broni podniósł, i pewnieby zamordował nie-
szczęśliwych, gdyby garnizon Francuzki nie po-
spieszył na ratunek. Morska nawałność wszyst-
kie brzezi morza śródziemnego trupem i ulom-
kami okrętów pokryła. Doniesiliśmy o klęsce któ-
rey doświadczył kraj Cisalpiński od nagłego
rzek wezbrania; podobnym sposobem w Piemon-
cie Tanaro, Bormida, Scrivia Wielką szkodę
przyniosły, z Alexandryi do Tofony białym pły-
nąć można, wiele osób na polach życia stra-
ciło. — Rząd Cisalpiński chcąc Generalowi en
chef Murat oświadczyć powszechną wdzięczność
imieniu całego narodu, za utrzymanie zgody,
jedności, pokoju, porządku, i tym podobne u-
slugi, uroczystym wyrokiem postanowił Wo-
dowi ofiarować kosztowną szpadę za napisem
wyrażającym cnotę, talenta i zasługi iego. Mu-
rat przeczytawszy uchwałę odpowiedział; że
stan skarbu Cisalpińskiego nie pozwala iemu
przyjmować daru tak wielkiego; zwłaszcza w tej
chwili; gdy armia Francuzka i Cisalpińska zo-
du i opatrzenia kosztownego potrzebuje, o czem
wkrótce ma przesłać do rządu przełożenie. —
Lecz nie sami tylko Republikanci wychwalaia
Murata w szkole Konsulowskiej wychowanego;
Król Etrusków Ludwik 1. kazał iemu oświad-
czyć ukontentowanie najwyższe za przykłądną
karność którą wyszka Francuzkie na garnizonach
zostawione w kraju Toskańskim, dziś zachowują.

Processya którą Ociec S. miał odprawić
do Kościoła S. Jona Laterańskiego na d. 22. Li-
stopada, dla pogodzenia pory, ledwie odpra-
wiła się d. 24. Pius 7. jechał w karecie; mając
przy sobie Dziekana Collegium Kardynałów i
Biskupa Porto, który zastępował miejsce pod-
Dziekatego, Kardynała d' York. Następowalo
wielu Biskupów i Pralatów konno, za temi gwar-
dya, szlachetna Szwajcarowie, dywizya dragoni
i grenadyerów. Po zakońzonym obrzędzie Ociec
S. dawał błogosławieństwo zgromadzonemu lu-
dowi przy ogłoszeniu armat i dzwonów. Przyto-
mni byli Arcy Xiężniczka Maryanna, zagranic-
zni Posłowie, Szlachta Rzymska; znaczniejsi
z cudzoziemców. — Król Jmć Etrusków wyzna-
czył Potkownika Leonora, pełnomocnym komi-
sarzem do obiegia w dzierzawę usłapionych so-
bie przez Francją powiatów *degli presidi*, które
przed wojną do Królestwa Dwóch Sycylii
należały; mieszkańcom zaś łaskawie potwierdził
starodawne ich prawo, zwyczaj, nadania, swo-
body. — W Liwornie handel kwitnąć zaczyna;
wraz po ogłoszeniu pokoju, gdy Angielskie
eskadry port zamykać przestały, zaczęły do
niego zawinąć kupieckie statki rozmaitych naro-
dów; przez co wszystkie towary cenę straci-
ły. — Z Mediolanu wszyscy obywatele do nad-
zwyczajney Consulty Wyznaczeni lub obrani,
wyjechali już do Lyonu. Arcy Biskupowi po-
dróż zaczynającemu General en chef Murat dał
liczną eskortę jazdy Francuzkiej dla honoru i
bezpieczeństwa. Trudno wyrazić, jak tego Pa-
stera szacują Francuzi, poważają Cisalpiń-
ski, który w podeszłym wieku, nie chce oszczędzać
zdrowia i życia dla publiczney posługi. — Pro-
wincye dawniey lądowe Państwo Weneckie
nie są wolne od klęski dziś Włochom powsze-
chney; rzeki wezbrane wielką szkodę uczyniły;
Brenta i Piave powracają do koryta swojego.

z Hagi 22 Grudnia.

Wszystkie departamenta krajowej admini-

stracyi są urzędzone; wszystkie, pełnić zaczynać obowiązki prawem przepisane. Nieveld przeżył w wojennym, Abbema w skarbowym, Palm w wewnętrznym, Mulders w handlowym; zostali tylko jeden nieczynny morski; obrani Konsyliarze po większej części przyjmować nie chcą urzędu. Nie straciliśmy jednak nadziei, że Prezydent Admirał Kinsbergen, oddalwszy osobiste względy i przywiązanie do domu Oranżji, przyjdzie w Admiralicji, nie dla tego że urząd dożywotni, ma przywiązane znaczne dochody; lecz dla dobra i pożytku strajpiony oyczyzny, jak na cnotliwego obywatela przystoi. Regencya chcąc opierającego się Admirała pociągnąć do służby, postanowiła większą iemu pensyą naznaczyć, aniżeli etatem było pozwolono. — Rzecz jest pewna, iż oprócz Posłów Angielskiego i Portugalskiego z jednej strony, Francuzkiego, Hiszpańskiego, i Batawskiego z drugiej, inni do kongressu nie wnikną. Rząd wysłał do Zelandyi doskonałych Inżynierów i znaczne summy dla naprawienia grobel zepsutych. — Za dni kilka z Texel i innych portów wyszły 5 wojennych okrętów do Indyi zachodniej, 5 do Indyi wschodniej, 3 na morze szrodiemne, i do brzegów Guinejskich. Eskadry naszej, która z Flessingue woyska lądowe prowadzi do S. Domingo, naznaczony komendantem Fressinet Officer Francuzki, Janssens Komisarz woysk zprzymierzonych na żołdzie Batawskim, przez Regencyą wybrany Rządzący przygórka dobrej nadziei.

Od granic Szwajcarskich 8. Grudnia.

Pierwszy Landamman RPtey Szwajcarskiej Reding który niedawno podróż przedsięwziął do Paryża, zostawił długo przed wojną w Hiszpańskiej służbie; i przyszedł do stopnia Generała Lieutenanta; r. 1798 gdy Schavenburg nasze Cantony z wojskiem Francuzkiem najeżdżał, Reding, stawiał na czele współziomków. — Rządca Pruskiego kraju Neufchatel i Vallengin, Generał Bayville, pojechał do Berlina, iego następcą był Sandoz Rollin niegdy poseł w Paryżu. — Ambassador Verninac od Konsula pierwszego miał nowe odebrać roszkazy starania się o ustąpienie Francuzom powiatu Szwajcarskiego Valais; Generał Turreau znający dobrze położenie onego, na wszystko urządzić według praw Francuzkich. Valais, nie do departamentu Mont-blanc, dawney Sabaudyi, ale do Piemontu będzie przyłączony. Kommissya, której roztrząsać kazano projekt konstytucyi d. 29 Maia, nie jeszcze nie doniosła Senatowi o dziele swoim, podobno z rozpoczęciem onego czeka na wiadomość, jak przecie Reding w Paryżu przyjętym zostanie. Cóżkolwiek nastąpi, wielkie odmiany ma być uczyniane w pomienionym projekcie. — Baron de Hardenberg Minister Stanu Króla Jmci Pruskiego, niedawno przez Berne przejeżdżał do Neufchatel zmierzając; odwiedził Posła Verninac.

Mam honor uwiadomić Przesew. Publikum, że zamyslałem dzieło pod tytułem, Lekarz brzemennych rodzących i karmiących, za następną Prenumeratą wydać. Dzieło te będzie na 4 części podzielone, zawierać będzie dla Matek przepisy potrzebne w ciągu tych 3. periodach czyli terminach, i oddzielny traktat o nowonarodzonych. Skoro liczba prenumeratorow dostateczną będzie wraz dzieło te wydzie.

Cena Prenumeraty czter: zł: 2. we złotych. w Wilnie u JP. Hurtera Nauczyciela w Korpusie Kadetow w Kownie u JP. Doktora Wulfa a w Wilkomierz u JP. Ellricha.

w Grodnie u Doktora Tienffenbouch, w Poniewieżu u Doktora Reynisza, w Telszach i Doktora Hultfusa w Rosienach u Aptekarza S. Andera.

JW. Adam Hrabia Rzewuski bywszy Kasztelan Witebski Tajny Konsyliarz i Kawaler Obwieszcza rodzeństwo swoje i Konsukcesorów fortuny macierzystey, JW. niegdy Karoliny Katarzyny z Xiążat Radziwiłłow Rzewuskiej Chorazyny W. W. X. Litt. to jest Sukcesorów i Sukcesorki JW. niegdy Anny z Graffów Rzewuskich Grafini Platerowej Kaszt. Troci JW. Franciszkę z Graffów Rzewuskich primo voto Rdultowską, secundo ad presens Obuchowiczową, Kasztelanową Mińska, i JO. Xznej Teofilę z Graffów Rzewuskich Lubomirską JOXcia Xawerego Lubomirskiego G. L. W. R. rozwiedzioną małżonkę. Iż na dniu osmnastym Mca Grudnia roku idącego iako z terminu przypadającego kondescensyi rozbiórowej na fortunie JW. Seweryna Graffa Rzewuskiego bywszego Gener: Woysk Litt. w dobrach wsi Horodka Powiecie Słuciskim Gubernii Kłowskięz agnatacy się z nakazu Sądu Gł. Departamentu Cywilnego Gubernii Kłowskięz. Tenże JW. Graf Adam Rzewuski na mocy rezolucyi Dekretu tegoż Sądu Gł. pod datem drugim Mca Novebris wydanej likwidować się będzie w różnych pretensyach swoich, w długach, spłatach, i wielu innych wydatkach, do fortuny i odpowiedzialności z oney rodzeństwa swego regulującej się, i z obowiązków kompanacyi dzielczy 1785 między rodzeństwem nastąpieney, i z mocy ewikcyi generalney wypływających, i aby na wyż oznaczonym terminie też JOO. i JWW. osoby

Rząd Gubernski Litewski ogłasza, iż Dobra niżej oznaczonych Osob. wzięte za summy Dekretami Kommissyi do upadłych Iżesciu Bankow w Warszawie wyznaczonych, zasądzone: 1. Rawdań zwane do Sukcesorów zeszłego Ołendzkiego Polkownika i Rych W. Polskich przynależne w Pcie Rosienakim położone, w którym dufz pici męskiej 40, dymow zaś 19 2. Część dóbr Kurkle zwanych w Pcie Wilkom. sytyrowanych niegdy do Ur. Koscialkowskiego Stty przynależnych z wsiami Zanowiescie, i Polance w których dymow 7, dufz pici męskiej 28, żeńskiej 18, oraz gruntu włok 8, 28 morgow, przętow 34 i przęcikow 35; sprzedawane będą przez publiczną licytacją, w terminach, mzym 15go 2gim 20go i 3cim 25. Lutego następującego 1802 Ru. Zyczący zatym nabyć pomienione Dobra, zechcą stawić się w przerzeczonych terminach do licytacji w Rządzie Gubernskim Litewskim Xbra 13. dnia 1802 Ru.

Ogłasza Rząd Gubernski Litt. ażeby chcący kupić z publicznego targu, bywszych woysk Polskich Generała Jeleńskiego, folwark Mieszkiszki w Wileńskim powiecie leżący z oramą ziemią, sianożęciami, i różnym zabudowaniem domowym, czyniący dochodu rocznego zł: Pol: 590, czyli rublów 83, kop. 50. fredrem, opisanym na satysfakcyą summy przysądzoney sukcesorom Szlachetca Prusaka, stawili się do tegoż rządu Gubernskiego sami, albo przysłali Plenipotentów według prawa umocowanych, na termin: 1. 20, 2. 25, 3. 28 dnia Lutego r. 1802.